

Insolvens - Malta

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?
- 2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?
- 3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?
- 4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?
- 5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?
- 6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?
- 7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?
- 8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlingens påbegyndelse?
- 9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?
- 10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?
- 11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?
- 12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?
- 13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?
- 14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)
- 15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?
- 16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?
- 17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?



1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensbehandling (virksomheder) og konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Efter national ret skelnes der mellem to former for personer, der kan komme under insolvensbehandling, nemlig kommercielle personselskaber og erhvervsdrivende. Der gælder forskellige ordninger for disse to typer personer. Personselskaber kan underinddeles i personselskaber *en nom collectif* (interessentskaber), personselskaber *en commandite* (kommanditselskaber) og selskaber med begrænset ansvar.

Sager om insolvens kan anlægges mod alle de førnævnte personer (fysiske og juridiske), men der gælder dog forskellige procedurer, bestemmelser og lovgivning. Der kan indledes konkursbehandling (kapitel 13 i Maltas love) mod personselskaber *en nom collectif*, personselskaber *en commandite* og mod erhvervsdrivende. Personselskaber *en nom collectif* og personselskaber *en commandite* betragtes i alle henseender som erhvervsdrivende i forbindelse med konkursbehandling. Ordet "trader"

(erhvervsdrivende) defineres i kapitel 13 som en person, der erhvervsmæssigt driver forretning i eget navn, og omfatter alle personselskaber.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der kan anlægges en rekonstruktionssag mod virksomheder i henhold til artikel 327-329B i kapitel 386 i Companies Act (den maltesiske selskabslov) 1995.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Virksomheden kan efter en beslutning truffet af generalforsamlingen, bestyrelsen, en obligationsejer, en eller flere fordringshaver (e) eller en eller flere anpartshaver(e) anlægge sag ved retten med henblik på opløsning af virksomheden og efterfølgende likvidation, hvis virksomheden ikke kan betale sin gæld. Der skal ifølge artikel 214, stk. 2, litra a), nr. ii), i kapitel 386 foretages følgende test:

Virksomheden anses for at være ude stand til at betale sin gæld –

- a) hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- b) hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten giver parterne mulighed for at føre deres sag og afgør til sidst, om forudsætningerne for insolvens er opfyldt, hvorefter den i så fald foranstalter opløsning, og insolvensdatoen bliver datoen for indgivelse af begæringen til retten, jf. artikel 223 i kapitel 386.

I perioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten kan retten når som helst udpege en midlertidig kurator, der pålægges at forvalte virksomhedens bo eller forretninger, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator. Den midlertidige kurator udøver sit hverv, indtil likvidationsdekretet er udstedt, eller likvidationsbegæringen er afvist, medmindre kuratoren inden da er trådt tilbage eller med god grund er fjernet af retten.

Insolvens – frivillig likvidation

Bortset fra det ovenstående kan en virksomhed lade sig opløse frivilligt, og hvis bestyrelsen mener, at virksomhedens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække forpligtelserne, vil der blive indkaldt til et fordringshavermøde med henblik på at udnævne en kurator (og/eller et likvidationsudvalg), der nyder fordringshavernes tillid, og som får ansvar for at likvidere virksomheden uden om domstolene. De bestemmelser, der skal følges, er fastlagt i artikel 277 ff. i kapitel 386.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Hvis virksomheden er ude af stand til at betale sin gæld, eller det er umiddelbart sandsynligt, at den bliver ude af stand til at betale sin gæld, kan følgende indgive begæring om rekonstruktion ved retten: virksomheden efter en ekstraordinær beslutning, bestyrelsen efter bestyrelsens beslutning eller virksomhedens fordringshavere, hvis de værdimæssigt repræsenterer over halvdelen af virksomhedens fordringshavere (genopretningsprocedurer, jf. artikel 329B i kapitel 386). Som i det foregående tilfælde anses virksomheden for at være ude stand til at betale sin gæld –

- a) hvis virksomhedens gæld fortsat ikke er blevet helt eller delvist betalt 24 uger efter fuldbyrdelsen af et eksekutionsgrundlag mod virksomheden ved en af de gennemførelsesakter, der er anført i artikel 273 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov) eller
- b) hvis det til rettens tilfredshed bevises, at virksomheden ikke er i stand til at betale sin gæld, idet der også tages hensyn til virksomhedens eventualforpligtelser og fremtidige forpligtelser.

Retten afgør, om virksomheden skal rekonstrueres, og afsiger derfor en kendelse om genopretning af virksomheden senest 20 hverdage fra begæringen til retten om at administrere virksomhedens aktiviteter i en af retten nærmere angivet periode (i øjeblikket en periode på et år, som kan forlænges med endnu et år. Dog skal denne periode af hensyn til planlagte ændringer nedsættes til en periode på fire måneder, som kan forlænges med yderligere fire måneder til en periode på højst 12 måneder).

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der kan indgives konkursbegæring af enhver fordringshaver, uanset om hans fordring er af erhvervsmæssig karakter eller andet, og selv om fordringen endnu ikke er forfaldet til betaling, med henblik på summarisk behandling ved Civil Court, First Hall (civilretten, første afdeling) med krav om, at den pågældende skyldner erklæres konkurs.

Kriteriet for at blive erklæret konkurs er, at skyldner standser betalingen af sin gæld. Retten afsiger sit konkursdekret og udpeger en eller flere kurator(er) til at udøve de funktioner, de får pålagt, jf. kapitel 13 i Commercial Code (den maltesiske handelslovbog).

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder) (herunder fordringshavernes frivillige likvidation)

Alle virksomhedens aktiver bliver likvideret, så de dækker skyldnerens gæld. Der sondres ikke mellem aktiver, som allerede var en del af skyldners bo, og dem, skyldner har erhvervet efter indledningen af insolvensbehandlingen.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Under en konkursbehandling vedrørende erhvervsdrivende og personselskaber *en nom collectif* og *en commandite* kan alle aktiver, både løsøre og fast ejendom, indgå i det bo, der skal likvideres. I tilfælde af konkurs fratages den konkursramte retligt rådigheden over alle sine aktiver, når konkursdekretet er afsagt, uanset om de pågældende aktiver vedrører hans forretning eller andet, bortset fra midler til vedkommendes daglige underhold.

Hans aktiver forbliver i kurators besiddelse, og denne har herefter ret til at sælge og overdrage dem med rettens godkendelse. Den konkursramtes letfordærlige aktiver sælges med rettens tilladelse gennem en autoriseret auktionarius.

Salg af ikke-letfordærlige varer og anden ejendom kræver ligeledes rettens tilladelse.

Under sådanne omstændigheder fastsætter retten de retningslinjer, den finder mest fordelagtige for den konkursramte og fordringshaverne, selv om der skulle opstå en situation, der giver kurator mulighed for at genetablere den konkursramtes forretning eller øge dennes aktiver, så længe dette også er til gavn for fordringshaverne.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når retten har bestemt, at en virksomhed skal opløses, fordi den er insolvent, udpeger den en kurator.

I henhold til kapitel 386 skal en kurator være en fysisk person, som er uddannet jurist eller statsautoriseret revisor og/eller revisor, eller være registreret hos Registrar of Companies (det maltesiske virksomhedsregister) som egnet til at udøve hvervet som kurator.

Der er den yderligere begrænsning, at en kurator ikke må fungere som kurator for en bestemt virksomhed, hvis den pågældende har været bestyrelsesmedlem eller direktør eller har haft et andet hvert i eller i forbindelse med den pågældende virksomhed på noget tidspunkt i fire år forud for datoen for virksomhedens opløsning.

Retten har vide skønsbeføjelser til at afgøre, hvem der skal betale for aflønning af kurator. Som standard aflønnes kurator af virksomhedens aktiver. Er disse utilstrækkelige, kan retten dog foranstalte, at betalingen foretages af andre (tilknyttede) personer og på det grundlag, retten måtte bestemme.

I henhold til artikel 296 i kapitel 386 mister virksomhedens ledelse (bestyrelsesmedlemmer og direktøren) sine beføjelser ved udpegningen af en kurator, og derfor har hverken bestyrelsesmedlemmer, herunder fuldmagtshavere, eller direktøren myndighed til at handle på vegne af virksomheden under likvidation eller i dennes navn. Kurator overtager kontrollen med alle aktiver og rettigheder, som han har rimelig grund til at tro, at virksomheden har ret til.

I henhold til artikel 238 i kapitel 386 har kurator i en retslig likvidation beføjelse til med rettens eller likvidationsudvalgets godkendelse:

- a) at anlægge en retssag eller lignende eller forsvare sig i virksomhedens navn eller på dennes vegne
- b) at videreføre virksomhedens forretninger, så vidt det er nødvendigt for en hensigtsmæssig likvidation heraf
- c) at betale fordringshaverne efter deres lovbestemte plads i fordringshaverækkefølgen
- d) at indgå et forlig eller en aftale med fordringshavere eller personer, som hævder at være fordringshavere, eller som har eller hævder, at de har et krav – nuværende eller fremtidigt, sikkert eller betinget, fastslået, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilket virksomheden kan gøres erstatningspligtig – og til at henvise en sådan sag til voldgift

e) at indkalde anpartshavere eller påståede anpartshavere og indgå et forlig eller en aftale vedrørende virksomhedens gæld, forpligtelser og krav – nuværende eller fremtidige, sikre eller betingede, fastslåede, eller som kan forfalde som erstatningskrav mod virksomheden, eller for hvilke virksomheden kan gøres erstatningspligtig, bestående, eller som måtte bestå mellem virksomheden og en anpartshaver eller påstået anpartshaver eller anden skyldner eller påstået skyldner, og alle spørgsmål, som på nogen måde måtte vedrøre eller påvirke aktiverne eller virksomhedens likvidation – på de vilkår, der måtte blive aftalt, og modtage enhver sikkerhed til frigørelse af en sådan indkaldelse, gæld, erstatningsansvar eller krav og meddele fuldstændig decharge herfor

f) at repræsentere virksomheden i alle forhold og tage alle skridt, der måtte være nødvendige for at likvidere virksomhedens forretninger og fordele dens aktiver.

Hvis der ikke er noget likvidationsudvalg, kan retten endvidere bestemme, at kurator kan udøve de beføjelser, der er anført i ovenstående punkt a) eller b), uden rettens godkendelse.

Generelt har kurator i en retslig likvidation beføjelse til -

a) at sælge virksomhedens løsøre og faste ejendom, herunder rettigheder, ved offentlig auktion eller privat aftale med beføjelse til at overdrage hele eller dele deraf

b) at tage alle skridt i virksomhedens navn og på dennes vegne og udfærdige alle dokumenter, kvitteringer og andre aktstykker

c) med sikkerhed i virksomhedens aktiver at rejse de penge, der er behov for

d) at udpege en fuldmægtig til særlige formål, der kan handle på hans vegne i hans egenskab af kurator.

Kurators udøvelse af beføjelserne i denne artikel i en retslig likvidation er undergivet rettens kontrol, og enhver fordringshaver eller anpartshaver kan henvende sig til retten vedrørende udøvelsen eller en foreslået udøvelse af en af de pågældende beføjelser.

I overgangsperioden mellem opløsningsdekretet i tilfælde af insolvens og indgivelsen af insolvensbegæringen til retten, når retten udpeger en midlertidig kurator, ophører virksomhedsledernes beføjelser også, i det omfang retten pålægger kurator at behandle virksomhedens bo eller forretning, som nærmere anført i rettens kendelse om udnævnelse af kurator.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I henhold til artikel 329B, stk. 6, litra a), i kapitel 386 skal virksomheden fortsætte med sine normale aktiviteter under ledelse af den særlige administrator i den periode, hvor kendelsen om genopretning (rekonstruktion) er i kraft.

Den særlige administrator skal være en fysisk person, som retten med sikkerhed har konstateret bevisligt har kompetence og erfaring med virksomhedsledelse, er kvalificeret og villig til at tage imod udnævnelsen og ikke har nogen interessekonflikt i forbindelse med udnævnelsen.

Aflønningen af den særlige administrator dækkes af virksomheden. I sin udnævnelse fastsætter retten en periode på højst 10 hverdage fra afsigelsen af kendelsen om rekonstruktion af virksomheden, og inden for den periode skal virksomheden deponere en sum penge hos retten eller tilbyde en lignende garanti eller anden passende aftale, som efter rettens opfattelse er tilstrækkelig til at dække den særlige administrators løn og udgifter i forbindelse med udnævnelsen.

Ved udnævnelse af den særlige administrator suspenderes alle virksomhedens beføjelser ifølge love og vedtægter, medmindre den særlige administrators samtykke til at udøve den pågældende beføjelse er indhentet, idet samtykket kan gives enten generelt eller i tilknytning til et eller flere særlige forhold. I mangel heraf tillægges den særlige administrator den pågældende beføjelse.

Generelt har den særlige administrator myndighed til:

a) at overtage kontrollen med alle virksomhedens aktiver, således at han herefter er ansvarlig for at forvalte og føre tilsyn med virksomhedens aktiviteter, forretninger og ejendom

b) efter orientering af retten at fjerne ethvert bestyrelsesmedlem i virksomheden og udpege en person til at fungere som leder

c) at rekruttere personer til levering af faglige eller administrative tjenesteydelser og forpligte virksomheden til at betale deres respektive honorarer eller udgifter og

d) at indkalde virksomhedens anpartshavere eller fordringshavere til møde.

Endvidere har den særlige administrator beføjelse til med rettens forudgående udtrykkelige tilladelse at:

i) indgå enhver forpligtelse for virksomheden, der varer over seks måneder

ii) afskedige virksomhedens ansatte, som han finder det nødvendigt for at sikre videreførelsen af hele eller dele af virksomheden som en levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den gældende lovgivning for erhvervsdrivende, der driver forretning i eget navn, og personselskaber er som forklaret overfor under afsnittet Bankruptcy (konkurs) Commercial Code (handelslovbogen).

Den person, der varetager konkursen, kaldes en "curator" (kurator), og en kurator er en eller flere person(er), som retten anser for egnet/egnede til at udføre en kurators opgaver og forvalte hans beføjelser korrekt, selv om den pågældende kurator kan være i familie med den konkursramte eller kan være en af dennes fordringshavere.

Når kurator påbegynder sit hverv, tager han alle den konkursramtes aktiver og alle former for rettigheder tilhørende den konkursramte i besiddelse. Desuden skal kurator træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte den konkursramtes rettigheder mod hans skyldnere og også indskrive den konkursramtes eventuelle panterettigheder i skyldnernes ejendom i Public Registry (det maltesiske offentlige register). Kurator er ansvarlig for sine handlinger over for den konkursramte.

Kurator har også pligt til at anlægge sag om betaling af gæld til den konkursramte, men kuratorer må ikke indgå forlig eller henvise en tvist til voldgift uden skriftligt samtykke fra det værdimæssige flertal af den konkursramtes fordringshavere og uden rettens bemyndigelse.

Inden for en måned fra afsigelsen af konkursdekretet skal kurator udfærdige en fortegnelse over den konkursramtes aktiver.

Alle fordringshavere har ret til at se denne fortegnelse, og fordringshaver og den konkursramte har pligt til at bistå med at udarbejde den.

Fortegnelsen skal indeholde en sand liste og en beskrivelse og værdiansættelse af alle den konkursramtes aktiver.

Kurator må ikke skille sig af med aktiver uden rettens samtykke, og hele proceduren er åben for offentligheden. Provenuet ved kurators salg på vegne af den konkursramte eller personselskabet skal anføres, og alle kvitteringer og fakturaer skal dokumenteres behørigt.

Retten har beføjelse til at forlange, at kuratorerne, den konkursramte og fordringshaverne under ed fremlægger alle oplysninger, den måtte finde nødvendige.

Skyldner (herved forstås den konkursramte person eller det konkursramte personselskab) har ret til at føre tilsyn med, at kurator driver den konkursramtes virksomhed korrekt efter loven.

Skyldner har ret til at indberette uregelmæssigheder til retten, hvis kurator træffer foranstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med rettens konkursdekret, eller hvis skyldners forretning bliver forvaltet dårligt.

Den konkursramtes regnskaber og papirer skal til enhver tid være åbne for inspektion, hvilket også betyder, at skyldner har ret til at vide, kontrollere og efterprøve den retsudpegede kurators handlinger.

Skyldner har også en lovfæstet ret til subsistensmidler til sit underhold, hvilket betyder, at retten giver skyldner mulighed for at få tildelt midler af hans egne aktiver, som udbetales af kurator i form af dagpenge til hans og hans families underhold, så længe der ikke består en formodning om, at den konkursramte har handlet svigagtigt.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Insolvens- og rekonstruktionsbehandling (virksomheder) / konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge kapitel 459 skal en bestemmelse om slutafregning (close-out netting) eller en anden kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning af skyldige beløb fra den ene part til den anden i forbindelse med gensidig kredit, gensidig gæld eller andre gensidige forpligtelser kunne fuldbyrdes efter sin ordlyd enten før eller efter konkurs eller insolvens i forbindelse med gensidig gæld, gensidig kredit eller andre gensidige forpligtelser, der er opstået før en af parternes konkurs eller insolvens, mod:

- a) kontraktens parter
- b) enhver garant eller person, der har stillet garanti for en kontraktpart
- c) kurator, bobestyrer, administrator, særlig administrator og andre lignende personer hos hver af kontraktens parter og
- d) kontraktparternes fordringshavere.

Ovenstående finder ikke anvendelse for en slutafregningsaftale, der er indgået på et tidspunkt, hvor den anden part vidste eller burde have vidst, at der var indgivet begæring om opløsning og likvidation af virksomheden på grund af insolvens, eller at virksomheden havde taget formelle skridt efter gældende lov til at indlede sin opløsning og likvidation på grund af insolvens.

Det finder heller ikke anvendelse, når den insolvente part er en fysisk person (ikke erhvervsdrivende) eller et andet kommercielt personselskab end en virksomhed (personselskab *en nom collectif* eller personselskab *en commandite*), og den anden part kendte eller burde have kendt til begivenheder af samme karakter som anført i det foregående afsnit i forbindelse med den insolvente part.

En bemyndigelse eller et mandat i en kontrakt til at gennemføre en slutafregningsbestemmelse kan ikke tilbagekaldes med en anden kontraktparts konkurs- eller insolvenserklæring.

Det fastsættes yderligere, at uanset bestemmelserne i en anden national lovgivning kan intet begrænse eller forsinke anvendelsen af en kontraktlig bestemmelse om modregning eller afregning, som ellers ville kunne fuldbyrdes, og ingen retsafgørelse og intet dekret eller påbud eller lignende fra en domstol eller anden instans og ingen sag af nogen art kan få nogen retsvirkning i den forbindelse. Uanset dette afsnit skal intet dog forhindre anvendelsen af en lov, som ville bevirke, at afregning eller modregning ikke kunne fuldbyrdes i en bestemt sag på grund af svig eller lignende, eller tillade, at afregning eller modregning kunne fuldbyrdes, hvis en bestemmelse i en kontrakt mellem de berørte parter ville gøre afregning eller modregning ugyldig på grund af svig eller lignende.

Ifølge lovgivningen ville det være lovligt for parterne i en kontrakt:

- at aftale et system eller en mekanisme, som ville gøre det muligt for parterne at konvertere en ikkefinansiel forpligtelse til en betalingsforpligtelse med tilsvarende værdi og værdiansætte den pågældende forpligtelse med henblik på modregning eller afregning
- at aftale valutakursen eller metoden til at fastslå, hvilken valutakurs der skal anvendes ved modregning eller afregning, når de beløb, der skal modregnes eller afregnes, er i forskellige valutaer, og fastslå i hvilken valuta betalingen af nettobeløbet skal foretages
- at aftale, at alle transaktioner eller andre forretninger ifølge kontrakten, hvad enten de er anført specifikt eller ved henvisning til en type eller klasse af transaktioner eller forretninger, skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning med henblik på bestemmelserne om modregning eller afregning i kontrakten, og at alle sådanne transaktioner og forretninger skal behandles som en enkelt transaktion eller forretning af parterne eller en kurator, bobestyrer, administrator eller særlig administrator eller lignende person, der handler på vegne af parterne eller en domstol.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

a) en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:

- i) virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller
- ii) virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

b) en virksomhed begunstiger en person, hvis:

- i) personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og

ii) virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udeladelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Bortset fra det ovenstående findes der ingen andre bestemmelser, som har direkte virkning på kontrakter.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler virkningen af rekonstruktionsbehandling på kontrakter.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Ifølge Commercial Code (handelslovbogen) og nærmere bestemt artikel 485 kan alle retshandler om overdragelse af aktiver eller forpligtelser, den konkursramte har indgået, eller et arveafkald, han har givet, uden eller mod vederlag med det formål at begå svig mod fordringshaverne, ophæves.

I modsætning til Companies Act (selskabsloven) er der ikke anført en forældelsesfrist i Commercial Code (handelslovbogen) som f. eks. artikel 303 i kapitel 386 i Maltas love.

Hvis det i ovenstående tilfælde bevises, at den konkursramte kendte til omstændigheder, der kunne give anledning til en konkurserklæring, kan de pågældende handlinger annulleres.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan der ikke anlægges en retssag mod eller behandling af (**forbud mod retsfølgning**) virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

a) udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæringer

b) kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden

c) stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero

d) må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte

e) må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte

f) må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte

fastsætte, og

g) må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når retten har udpeget en kurator i forbindelse med konkursbehandling af en erhvervsdrivende eller et personselskab, kan søgsmål mod den konkursramtes person og aktiver kun indbringes mod kuratoren/kuratorerne og ikke mod den konkursramte eller det konkursramte personselskab, jf. artikel 500 i kapitel 13.

Fordringshaver har ret til at få kendskab til, undersøge og kontrollere, hvordan kurator forvalter den konkursramtes forretninger, og til at gøre regres mod kuratoren/kuratorerne ved retten, hvis hans rettigheder krænktes af denne/disse.

Under en genopretningsbehandling har retten mulighed for at afsige en midlertidig kendelse for at give en frist for genopretningen af den konkursramte/personselskabets forretninger.

I modsætning til en virksomhedsgenopretning kan fordringshaverne dog stadig indbringe søgsmål mod den kurator, der repræsenterer den konkursramte erhvervsdrivende eller det konkursramte personselskab.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Så snart der er indledt insolvensbehandling (virksomheden opløses ved kendelse på grund af insolvens), kan en retssag mod virksomheden eller dens aktiver ikke **videreføres (den udsættes)** uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte. Lovgivningen fastsætter ikke, i hvilke tilfælde retten tillader en fordringshaver at anlægge eller videreføre en retssag, men normalt er princippet det, at en virksomheds aktiver under en insolvenssag skal forvaltes på en ordentlig måde til gavn for alle fordringshavere, og at bestemte fordringshavere ikke bør kunne opnå en fordel ved at anlægge sag mod virksomheden.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ifølge national lovgivning skal eventuelle andre retssager udsættes under en rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden). Det fastsættes således i kapitel 386, artikel 329B, stk. 4, at ved indgivelse af en rekonstruktionsbegæring (genopretning af virksomheden), og medmindre den afvises, eller i den periode genopretningsproceduren er i kraft:

a) udsættes alle verserende eller nye likvidationsbegæring

b) kan der hverken træffes eller gennemføres nogen beslutning om opløsning og efterfølgende likvidation af virksomheden

c) stilles fuldbyrdelse af pengekrav mod virksomheden og renter, der måtte påløbe, i bero

d) må ingen udlejer eller person, leje betales til, i leje- eller forpagtningsperioden udøve nogen opsigelsesret vedrørende de af virksomheden lejede lokaler på grund af virksomhedens manglende opfyldelse af vilkår eller betingelser for lejemålet eller forpagtningen af de pågældende lokaler uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte

e) må der ikke tages andre skridt til at gøre en eventuel sikkerhed i virksomhedens aktiver gældende eller tilbagetages løsøre i virksomhedens besiddelse ifølge en leasingaftale uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte

f) må der ikke træffes nogen retsbevarende eller udøvende foranstaltninger eller retsbeslutninger, jf. kapitel 16 i Code of Organization and Civil Procedure (den maltesiske civile retsplejelov), mod virksomheden eller virksomhedens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte

fastsætte, og

g) må der ikke anlægges eller videreføres nogen retssag mod virksomheden eller dens aktiver uden rettens tilladelse og på de vilkår, retten måtte fastsætte.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Den nationale lovgivning i Commercial Code (handelslovbogen) indeholder ingen bestemmelser om udsættelse af eventuelle retssager. Det vil dog være muligt på anmodning af kurator at anmode om, at en sådan begæring indbringes for retten og behandles af den samme dommer, som behandler konkursen, således at retten kan varetage den konkursramtes forretninger og beskytte den konkursramtes rettigheder og forpligtelser og sikre, at rettighederne ifølge fordringshavers begæring behandles og afgøres.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Fordringshaverne kan medvirke i insolvensbehandlingen, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og som sådan vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B i kapitel 329B fastsætter specifikt, at både retten og den særlige administrator skal handle i bl.a. fordringshavernes bedste interesse.

Den særlige administrator er også forpligtet til at indkalde til fordringshavermøde(r), idet det første skal finde sted senest en måned efter hans udpegelse.

På dette/disse møde(r) skal den særlige administrator udnævne et fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg, der kan rådgive og bistå den særlige administrator i forvaltningen af virksomhedens forretninger, aktiviteter og aktiver og dens genopretning som levedygtig going concern.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Fordringshaverne kan medvirke i konkursbehandlingen og deltage, hvis de godtgør, at de har en retlig interesse og vil kunne afgive indlæg under behandlingen ved retten.

Fordringshaverne underrettes om den igangværende behandling af kurator, der også afholder møder, og fordringshaverne har mulighed for at afgive deres udtalelse.

Fordringshaverne har også ret til at afgive deres stemme, og den endelige aftale om den foreslåede akkord kræver samtykke fra fordringshavere, der har bevist deres krav og repræsenterer tre fjerdedele af fordringerne.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Kurator kan sælge virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Den særlige administrator kan ikke afhænde virksomhedens aktiver uden særlig tilladelse fra retten eller som foreslået i genopretningsplanen, der herefter godkendes med eller uden rettens ændringer. Under alle omstændigheder vil retten anviser eller godkende metoden for afhændelse af virksomhedens aktiver.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

I konkursager afhænder kurator virksomhedens aktiver ved at indhente det mest fordelagtige tilbud på aktiverne efter at have fået rettens tilladelse hertil.

Ved genopretningen af et personselskab eller en konkursramt, jf. artikel 498 i kapitel 13, skal kurator tilslutte sig genopretningsplanen, selv om retten har vide rammer til at udstede de retningslinjer, den finder mest fordelagtige af hensyn til den konkursramte og fordringshaverne.

Det er dog muligt for en fordringshaver at gøre indsigelse mod rettens myndighed, hvis fordringshaveren behørigt begrundes og påviser, at dette ikke er i fordringshavernes interesse.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af insolvensbehandlingen, og dem, der var der før. Under en insolvensbehandling kan retten dog, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

a) udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver

b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger

c) aflønning af en eventuel midlertidig kurator

d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten

e) aflønning af en eventuel særlig leder

f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen

g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse

h) alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter

i) aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386

j) aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der sondres ikke mellem krav, der opstår efter indledning af konkursbehandlingen, og dem, der var der før. Under en konkursbehandling kan retten, i tilfælde af at aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

a) udgifter, som opkræves eller afholdes af kurator i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver

b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages af kurator eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger

c) aflønning af den eventuelle kurator

d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten

e) aflønning af den eventuelle særlige leder eller sekretær

f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen

g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse

h) alle nødvendige udbetalinger fra kurator under dennes forvaltning, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af det eventuelle udvalg eller deres repræsentanter.

Når disse er betalt, betales privilegerede fordringshavere efter datoen for anmeldelse af deres krav, og efter de privilegerede fordringshavere betales alle de øvrige fordringshavere efter, hvornår de blev registreret. Hvis der er utilstrækkelige midler til at dække sidstnævnte krav (de simple fordringshavere), rangerer disse på lige fod.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Krav godkendes af kurator. Der er ikke bestemte regler for, hvordan der fremsættes krav. Det er relevant at fremhæve, at når en bobestyrer udpeges som kurator, anvendes følgende blanket til at fremsætte krav.

OFFICIAL RECEIVER

c/o MFSA

Notabile Road

Oplysninger om den opløste virksomhed			
1	Navn og registreringsnummer		
2	Opløsningsdato		
Oplysninger om fordringshaver			
3	Fulde navn og registreringsnummer		
4	Adresse		
5	E-mailadresse		
6	Telefon-/mobiltelefonnummer	/	
Oplysninger om gæld			
7	Samlet krav, inklusive eventuelle ikkekapitaliserede forfaldne renter pr. opløsningsdatoen		
8	Ikkekapitaliserede renter i alt pr. opløsningsdatoen		
9	Beskriv gældens oprindelse med relevante datoer		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
10	Oplysninger om dokumenter og/eller andre bevismidler til støtte for kravet (vedhæft bekræftede kopier og nummerér hvert dokument fortløbende)		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
Oplysninger om eventuel sikkerhedsstillelse			
11	Beskriv typen af stillet/opnået sikkerhed		
		(Vedhæft eventuelt flere sider)	
12	Dato(er) for stillelse/opnåelse af sikkerhed		
13	Den sikrede gælds størrelse		
Erklæring fra fordringshaver			
14	Undertegnede erklærer hermed, at de oplysninger, jeg har afgivet på denne blanket, efter min bedste overbevisning er sande, korrekte og komplette:		
	Fordringshavers underskrift	Fulde navn med blokbogstaver	Identitetskortnummer
15	Hvis der underskrives af en repræsentant for en juridisk person, udfyldes nedenstående felt: På vegne af _____ Reg. nr. _____ i min egenskab af _____.		

Med hensyn til tidsfristen for, hvornår sådanne krav skal fremsættes, har retten i henhold til artikel 255 i kapitel 386 myndighed til at fastsætte en eller flere datoer for, hvornår fordringshaverne skal bevise deres gæld eller krav eller skal udelukkes fra enhver fordeling, før gælden er bevist.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler rekonstruktionsbehandlingens virkning på indgivelse, kontrol og anerkendelse af krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Det skal bemærkes, at der med hensyn til insolvens efter maltesisk lovgivning ikke er en endelig liste over fordringshaverækkefølgen, da rækkefølgen ikke er fastsat i én bestemt lov, men findes i flere love. Den lovgivning, der omhandler konkursordenen, er anført nedenfor:

I artikel 302 i kapitel 386 fastsættes det, at ved likvidation af en virksomhed, hvis aktiver er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne, reguleres privilegerede og simple fordringshaveres rettigheder og prioriterings- og rangordningen af deres gæld efter gældende lov.

Det fastsættes ligeledes i artikel 535 i kapitel 13, at fordringshavere, der har forskellige former for panteret og fortrinsrettigheder skal rangordnes efter gældende lov.

Både i artikel 535 i kapitel 13 og i artikel 302 i kapitel 386 bestemmes det, at rangordning af gæld skal reguleres efter gældende lov.

Ifølge maltesisk lovgivning finder man indirekte pari passu-princippet i artikel 1996 i kapitel 16 i Civil Code (den civile lovbog), hvori det fastsættes, at lovlige grunde til en fortrinsstilling er fortrinsrettigheder, panterrettigheder og fordel ved særeje. Det fastsættes også, at det er lovligt for en fordringshaver at underordne, udsætte, frafalde eller på anden vis ændre sine eksisterende eller fremtidige rettigheder til betaling, fuldbyrdelse, rangordning eller andre lignende eksisterende eller fremtidige rettigheder til fordel for en anden person. En sådan underordning, udsættelse, ændring eller et frafald eller lignende foranstaltning kan bestemmes ved aftale eller ved ensidig erklæring til enhver person, herunder en anden fordringshaver, hvad enten det er fastsat eller mangler at blive det på tidspunktet for indgåelse af aftalen eller fremsættelse af erklæringen.

Forskelle i rangordning skabes således ved aftale. Er der ingen fortrinsrettigheder, panterrettigheder eller særejefordel, vil fordringshaverne være på lige fod.

På baggrund af ovenstående vil man skulle se på de forskellige specifikke love, som giver fortrinsret til visse fordringer, som f.eks. Value Added Tax Act (den maltesiske momslov), kapitel 406, Employment and Industrial Relations Act (den maltesiske lov om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), kapitel 452 og Social Security Act (den maltesiske lov om social sikring), kapitel 318.

I artikel 62 i momsloven fastsættes det, at:

"The Commissioner" har ifølge denne lov en særlig fortrinsret til aktiver, der indgår i en persons økonomiske aktivitet, med hensyn til personens eventuelt skyldige moms, og momsen skal uanset andre bestemmelser i anden lov betales før alle andre fortrinsrettigheder med undtagelse af gæld med en generel fortrinsret og gæld nævnt i artikel 2009, litra a) eller b), i Civil Code (den civile lovbog)."

Det fastsættes i artikel 20 i Employment and Industrial Relations Act (loven om beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold), at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør en arbejdstagers fordring på højst tre måneders aktuel løn, som arbejdsgiveren skal betale arbejdstageren, og godtgørelse for ferie, som arbejdstageren har ret til, sammen med eventuel godtgørelse, arbejdstageren har til gode ved ansættelsesophør eller opsigelse, et privilegeret krav i forhold til arbejdsgiverens aktiver og skal betales før alle andre krav, hvad enten de er privilegerede eller pantsikrede:

forudsat at det privilegerede krav i alle tilfælde højst svarer til den nationale mindsteløn, som udbetales på fordringstidspunktet over en periode på seks måneder."

I artikel 116, stk. 3, i Social Security Act (loven om social sikring) fastsættes det, at:

"Uanset bestemmelserne i alle andre love udgør bestyrelsesmedlemmets krav på ethvert skyldigt beløb i form af Class One- eller Class Two-bidrag i henhold til denne artikel et privilegeret krav i tilfælde af et Class One-bidrag, der rangerer på linje med arbejdstagerlønninger i forhold til arbejdsgiverens aktiver, og i tilfælde af Class Two-bidrag i forhold til den berørte selvstændige erhvervsdrivendes bo, og skal betales før alle andre fordringer (bortset fra løn), hvad enten de er privilegerede eller pantsikrede."

Endvidere omhandler artikel 2088-2095 i Civil Code (den civile lovbog) specifikt rangordenen af fortrinsrettigheder. Det fastsættes bl.a., at gæld skal betales i henhold til registreringsrækkefølgen. Panterrettigheder, som registreres samme dag, vil således være ligestillede.

Hvis aktiverne er utilstrækkelige til at dække forpligtelserne under en insolvensbehandling, kan retten dog (og gør det i de fleste tilfælde) foranstalte betaling fra aktiverne af omkostninger, afgifter og udgifter, der er påløbet under opløsningen og likvidationen, i den prioritetsrækkefølge retten fastsætter under hensyntagen til følgende generelle prioritetsrækkefølge:

- a) udgifter, som skal opkræves eller afholdes af bobestyreren eller kuratoren i forbindelse med bevaring, realisering eller inddrivelse af virksomhedens aktiver
- b) alle andre udgifter, der afholdes, eller udbetalinger, der foretages, af bobestyreren eller under dennes myndighed, herunder udgifter afholdt under videreførelsen af virksomhedens forretninger
- c) aflønning af en eventuel midlertidig kurator
- d) omkostninger afholdt af den, der har indgivet begæringen, og af enhver person, der er anført på begæringen, og hvis omkostninger accepteres af retten
- e) aflønning af en eventuel særlig leder
- f) et hvilket som helst beløb, der skal betales til en person, som er ansat eller bemyndiget til at bistå med udarbejdelsen af boopgørelsen eller regnskabsopgørelsen
- g) enhver tilladelse ifølge en kendelse fra retten til omkostninger vedrørende en begæring om undtagelse fra pligten til at fremlægge en boopgørelse eller om en forlængelse af fristen for at fremlægge en sådan opgørelse
- h) alle nødvendige udbetalinger, der foretages af kuratoren under dennes forvaltning af boet, bl.a. udgifter afholdt med kuratorens tilladelse af medlemmer af likvidationsudvalget eller deres repræsentanter
- i) aflønning af personer ansat af kurator til at levere tjenesteydelser til virksomheden, jf. bestemmelserne i kapitel 386
- j) aflønning af bobestyreren og kuratoren.

Under insolvensbehandlingen udarbejder kurator en rapport indeholdende en rangordning af fordringshaverne og en fordelingsplan, som fremlægges i retten. Fordringshaverne får mulighed for at afgive indlæg, hvis de er uenige i indholdet af rapporten, og retten kan give påbud om berigtigelse. Retten skal i sidste instans godkende den nævnte rangordning og planen og pålægge kurator at fortsætte med betaling af fordringshaverne.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ikke relevant

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Princippet for fordeling af provenuet er først og fremmest fastsat i artikel 531 i Commercial Code (handelslovbogen) og i love under Civil Code (den civile lovbog), som rangordner fordringshavere mellem fordringshavere, der har en retlig fortrinsret, og fordringshavere, der har en privilegeret panteret. Disse er privilegerede fordringshavere ifølge enten bestemmelser i en lov eller et offentligt dokument efter registreringsdatoen, og er endvidere omfattet af artikel 535 i Commercial Code (handelslovbogen).

Herefter følger simple fordringshavere (som ikke er registrerede fordringshavere), som rangordnes *pari passu* efter deres krav.

Når en person erklæres konkurs, afholdes der inden for 10 dage efter erklæringen et møde, hvor en analyse af kravene fremlægges for retten, justitssekretæren, kurator, den konkursramte og fordringshaverne, og der udarbejdes en fortegnelse over aktiver og forpligtelser.

På dette møde høres den konkursramte, som foreslår vilkårene for akkorden. På mødet drøftes det, om sagen er egnet til en akkord, hvorefter der udpeges et fordringshaverudvalg (blandt dem, der ikke er registrerede fordringshavere i kraft af en fortrinsret eller panteret), der kan give møde i stedet for alle fordringshaverne, og fordringshaverne har ret til også individuelt at gøre indsigelse herimod inden for otte dage.

Et andet møde afholdes, igen under ledelse af dommeren, hvor fordringshaverudvalget for at blive godkendt skal repræsentere tre fjerdedele af værdien af kravene mod den konkursramte.

Efter denne procedure, og når fortegnelsen over alle fordringshavere er udarbejdet, afholdes et nyt møde under ledelse af dommeren, efter at der på behørig vis er indkaldt til mødet efter loven.

På dette møde fremlægger hver fordringshaver sin sag, og hvis kurator gør indsigelse mod en fordringshaver, skal fordringshaveren bevise sin sag over for kurator og fordringshaverudvalget.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandling (virksomheder)

Når kurator under en insolvensbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange heraf, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække insolvensen unødigt i langdrag, har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshaverne, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 386 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at virksomhedens navn skal slettes i virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Artikel 329B, stk. 12, omhandler forskellige scenarier, der indebærer afslutning af genopretningsproceduren, som følger:

a) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt, mens genopretningsproceduren for virksomheden er i gang, og efter høring af det fælles fordringshaverudvalg og anpartshaverudvalg finder, at det ikke tjener noget fornuftigt formål, at virksomheden fortsætter med proceduren, indgiver den særlige administrator straks en begæring til retten om afslutning af genopretningsproceduren med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor, og retten foranstalter en retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

b) Hvis den særlige administrator på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure og efter samråd med det fælles fordringshaver- og anpartshaverudvalg finder, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, indgiver han en begæring til retten med detaljerede og fyldestgørende begrundelser herfor og anmoder retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

I så fald fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

b) Hvis en virksomheds bestyrelse eller anpartshavere på et tidspunkt under virksomhedens genopretningsprocedure på en ekstraordinær generalforsamling bliver overbevist om, at det er gået så meget fremad med virksomhedens forretninger, at den kan betale sin gæld, kan de indgive en begæring til retten vedlagt relevant dokumentation og information til bekræftelse af, at de er overbevist herom, og med begæring til retten om at afsige en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden; retten afsiger dog ikke en kendelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen uden først at have hørt den særlige administrator. Såfremt retten imødekommer begæringen, opstiller den de bestemmelser og betingelser, den måtte finde nødvendige i betragtning af sagens omstændigheder.

Som i det foregående tilfælde fortsætter virksomheden sine aktiviteter som en levedygtig going concern. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten imødekommer den førnævnte begæring.

d) Ved afslutningen af sin udnævnelsesperiode fremlægger den særlige administrator en endelig skriftlig rapport til retten med en detaljeret og fyldestgørende udtalelse og begrundelser for, om virksomheden har rimelig udsigt til helt eller delvist at fortsætte som en levedygtig going concern og vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden.

Hvis den endelige rapport fra den særlige administrator er udtryk for den opfattelse, at virksomheden har rimelig udsigt til at fortsætte helt eller delvist som en levedygtig going concern, skal der desuden vedlægges en præcis og detaljeret genopretningsplan, der indeholder alle de nødvendige forslag til, hvordan virksomheden kan fortsætte som en levedygtig going concern med de forklaringer, der måtte være nødvendige for at gennemføre genopretningen, bl.a. forslag vedrørende finansielle ressourcer, fastholdelse af de ansatte og virksomhedens fremtidige ledelse. Den nævnte genopretningsplan skal også indeholde en forklaring af den foreslåede måde, hvorpå fordringshavernes krav helt eller delvist skal betales, hvad enten der er opnået et frivilligt forlig med alle fordringshaverne, eller om det foreslås, at retten sanktionerer et forlig, som ikke er godkendt af alle fordringshavere.

Efter at retten har modtaget den endelige rapport og genopretningsplanen, kan den anmode om de forklaringer og præciseringer, den måtte anse for relevante, og som skal gives enten mundtligt eller skriftligt efter rettens ønske. Efterfølgende kan retten enten forkaste den foreslåede genopretningsplan eller acceptere og godkende den helt eller delvist og kan kræve ændringer hertil. Når retten godkender den genopretningsplan, den særlige administrator har forelagt med eller uden rettens ændringer, træder genopretningsplanen i kraft og bliver bindende for alle interesserede parter i enhver retlig henseende. Udsættelsen af sagen ophører, så snart retten godkender genopretningsplanen.

e) Afsiger retten en kendelse om afslutning af genopretningsproceduren for virksomheden med den begrundelse, at virksomheden ikke har nogen rimelig udsigt til at fortsætte som en levedygtig going concern og ikke vil kunne indfri sin gæld regelmæssigt i fremtiden, vil den afsige kendelse om retslig likvidation af virksomheden.

Proceduren i kapitel 386 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når kurator under en konkursbehandling har realiseret alle virksomhedens aktiver eller så mange, som efter hans opfattelse kan realiseres uden at trække konkursen unødigt i langdrag og har fordelt en eventuel endelig betaling til fordringshaverne, har foretaget bodeling mellem anpartshaverne og betalt et eventuelt endeligt provenu til anpartshaverne og fremlagt regnskab på virksomhedens regning, frigør retten kurator fra hans hverv, når den finder det godtgjort, at kurator har opfyldt kravene i kapitel 13 og eventuelle andre krav, der kan stilles, og efter at have taget hensyn til rapporten og eventuelle indsigelser fra fordringshavere eller anpartshavere eller andre berørte personer.

Derefter afsiger retten kendelse om, at personselskabets navn skal slettes fra virksomhedsregistret fra datoen for kendelsen. Kendelsen meddeles Registrar of Companies (virksomhedsregistret), som foretager sletningen.

Ovenstående gælder naturligvis for personselskaber.

Når en erhvervsdrivende er erklæret konkurs, og provenuet er fordelt, kan den konkursramte ved begæring til virksomhedsregistret anmode om at møde for retten således, at retten også indkalder fordringshaverne og kurator, der har behandlet konkurssagen, for at fastslå, om den erhvervsdrivende kan genvinde sin handleevne og således igen kan blive erhvervsdrivende.

Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke handlede svigagtigt eller i ond hensigt, kan han genvinde sin handleevne. Dette bevirker, at den konkursramte frigøres både personligt og med hensyn til sine efterfølgende erhvervede aktiver fra al gæld, som før konkurserklæringen kunne være gjort gældende mod ham.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

Insolvensbehandling (virksomheder)

I henhold til artikel 315, stk. 1, i kapitel 386 kan en fordringshaver gøre regres mod en part, som anses for at have drevet sin virksomhed med det forsæt at begå svig mod virksomhedens fordringshavere eller en anden persons fordringshavere eller med svigagtigt formål. Efter en begæring til retten i sådanne sager kan retten erklære, at enhver person, der bevidst deltog i at drive virksomheden på førnævnte måde, skal holdes personligt ansvarlig uden ansvarsbegrænsning for hele eller dele af virksomhedens gæld eller andre forpligtelser efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Ingen ad hoc-forskrifter omhandler fordringshaveres rettigheder efter afslutningen af insolvensbehandling.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Når konkursen er afsluttet, uanset om det drejer sig om et personselskab eller en erhvervsdrivende, har fordringshaverne ingen rettigheder, medmindre de kan bevise, at den erhvervsdrivende eller personselskabet handlede forsætligt eller svigagtigt mod fordringshaverne.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandling?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Omkostningerne afholdes enten af den person, der indgiver insolvensbegæringen, eller af virksomheden efter rettens bestemmelse.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

I rekonstruktionssager (genopretning af virksomheden) bærer virksomheden sagsomkostningerne.

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Omkostninger og udgifter afholdes af den person, der indgiver begæringen, eller af den konkursramte.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Insolvensbehandling (virksomheder)

Artikel 303 i kapitel 386 indeholder bestemmelser om, at fortrinsrettigheder, pant og andre byrder, overdragelse eller anden afhændelse af aktiver eller rettigheder og enhver betaling, udøvelse eller anden disposition vedrørende aktiver eller rettigheder, der foretages af eller mod en virksomhed, og enhver forpligtelse, virksomheden indgår **inden for seks måneder før virksomhedens opløsning**, skal anses for at være skyldnersvig mod dens fordringshavere, hvad enten transaktionen er af vederlagsfri eller ufordelagtig karakter, hvis den udgør en transaktion til **underpris**, eller der indrømmes en **begunstigelse**. I sådanne sager er transaktionen (svigagtig begunstigelse) ugyldig.

Underpris defineres som følger:

a) en virksomhed indgår en transaktion til underpris, hvis:

i) virksomheden giver en gave eller på anden vis foretager en transaktion på betingelser, hvor virksomheden ikke modtager noget vederlag, eller

ii) virksomheden foretager en transaktion mod et vederlag, hvis pengeværdi er betydeligt lavere end pengeværdien af den modydelse, virksomheden giver.

Begunstigelse defineres som følger:

b) en virksomhed begunstiger en person, hvis:

i) personen er en af virksomhedens fordringshavere eller en kautionist eller garant for en del af virksomhedens gæld eller andre passiver, og

ii) virksomheden gør noget eller accepterer, at noget bliver gjort, som i begge tilfælde bevirker, at den pågældende person bliver bragt i en position, som, i tilfælde af at virksomheden bliver insolvent og træder i likvidation, vil være bedre end den position, han ville have været i, hvis den pågældende handling eller udeladelse ikke var sket.

Der gøres en undtagelse til ovenstående, hvis den person, til fordel for hvem transaktionen indgås, beviser, at han ikke vidste og ikke havde grund til at tro, at virksomheden sandsynligvis ville blive opløst på grund af insolvens.

Rekonstruktionsbehandling (genopretning af virksomheden)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshaverne, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i rekonstruktionssager (virksomhedsgenopretning).

Konkursbehandling (personselskaber og erhvervsdrivende)

Der findes ingen ad hoc-forskrifter om, at retshandler, som er skadelige for fordringshaverne, kan være ugyldige, omstødelige eller kan mangle retskraft i konkurs- eller genopretningssager.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 14/02/2018